

Sredi petletke se kolektiv Železarn Štore bori za predčasno izpolnitev polletnega plana

Martinari so izpolnili polletni plan 5. junija, celoten kolektiv pa ga bo 10 dni pred rokom

Z graditvijo težke industrije bomo odpravili našo odvisnost, utrdili obrambno moč naše domovine, odpravili žalostno dediščino iz predprilski Jugoslavije, ki se kaže v silno zaostali tehniki ter na drugi strani v ogromnem rudnem in prirodnem bogastvu naše zemlje, dali bomo naši vasi sodobne poljedelske stroje. Velike, težke, odgovorne, toda častne naloge stojijo pred kolektivi težke industrije v naši petletki. Te planske naloge delovni kolektiv Železarn Štore častno izpolnjuje. Z boljšo razdelitvijo dela, s pravilnejšo razmestitvijo delavcev ter z novim socialističnim odnosom do dela in s stalnim tekmovanjem je kolektiv dvignil produktivnost dela od začetka planskega gospodarstva do danes za 30%. K temu porastu proizvodnje so brez dvoma obilno doprinesli številni novatorji in racionalizatorji, katerih predlogi se večinoma že izkoriščajo. Na različnih materialih, gorivu, mazivu in delovni sili je prihranek teh predlogov na tri milijarde dinarjev v podjetju. Tako je n. pr. racionalizator tov. Kalčič Matija, mojster v energetskem oddelku skonstruiral napravo, s pomočjo katere cirkulira voda od generatorja v kotlarno ter s tem prihranil letno nad 200.000 din. Drug primer racionalizatorja je tov. Zonar Jurij, ki je s svojimi različnimi predlogi nadomestil s stroji delovno silo ter na ta način prihranil upravi podjetja 192.000 din. Ogromnega pomena za dvig proizvodnje je omrežje ozkotirne železnice, ki povezuje obrate drugega z drugim. To omrežje je delovni kolektiv v največji večini zgradil prostovoljno, saj so na čast V. kongresa KPJ delali prostovoljci na progi med in dan. Med najvztrajnejšimi so bili Kalčič Matija, Polanc Jože, direktor tov. Svetek in drugi. S pomočjo te proge so odpadli vsi privatni vozniki, več delovne sile pa so lahko zaposlili drugod, obrati so pravočasno preskrbljeni s surovinami, podjetje pa je na podlagi te prihranilo nad četrto milijona din letno.

V tej borbi za izpolnitev planskih nalog, za dvig produktivnosti dela in znižanje proizvodnih stroškov pa so iz srede kolektiva izšli številni udarniki, kot prvoborci za socializem. Stopenjdeset jih je. Vsi ti udarniki, novatorji, racionalizatorji ter vsi oni, ki so neumorno delali, imajo zaslug, da je kolektiv dosegel plan že dvakrat do 29. novembra. Na letošnjem običnem zboru je kolektiv zopet sprejel obvezo, da bo izvršil plan do 29. novembra vključno temu, da je za 13% višji od lanskega in istočasno napovedal vsem kolektivom črne metalurgije Jugoslavije tekmovanje. Da bi kolektiv bil na tekočem in seznanjen s tekmovalnimi rezultati, sklicuje uprava podjetja širše proizvodne konference, kjer pregledajo uspehe in sprejemajo nove obveze. Tako je martinari zaradi dobre organizacije dela, pravičnega odnosa mojstrov do delavcev izvršila predčasno remont, delno pa tudi zaradi dobrega materiala izvršila svoj polletni plan do 5. junija. Tudi drugi obrati niso mnogo zaostali, eni bodo dosegli plan prej, drugi pozneje, pričakujejo pa, da bo polletni plan podjetja dosežen deset dni pred rokom.

Naš najboljši brigadir in tovariš

Kdo ne pozna našega Anza. Brigadir je 1. desetine 6. čete Slandrove brigade. Težko dobiš kakšno besedo od njega, posebno, kadar je pri delu. Če ga pri delu motiš, ti kar pove, da ni časa, ker je treba misliti na brigadno prehodno zastavico. Tak je naš Anza — tov. Pečnik Ivan iz Gomilkega.

Njegova skupina si je med prvimi priborila skupinsko prehodno zastavico — on pa je prvi v brigadi dobil pismeno pohvalo štaba za njegovo požrtvovalno delo.

Star je že 63 let, a kljub temu normo presega. Dela skupno s tov. Kališkom Lojzetom, ki je prav tako eden starejših toda najmarljivostnih brigadirjev. Obadva z vzgledom in besedo podžigata svoje mlajše sotovariše. Kadar dežuje in se tovariši, pa celo tudi komandir čete skrijejo pod bližnjo smreko, dela naš Anza naprej. Postane nas sram in tudi mi gremo spod smrek. Sekire pojejo svojo pesem naprej.

Danes pri malici sem ujel časa, da kaj več poizvem o življenju našega Anza. Pij je ravno vino.

— No, Anza, ali teče?
— Mora, tak pa tudi nisem, da bi ga izpiljnil.

Bil je malce pisane volje, pa sem zvedel vsaj nekoliko o njem. V življe-

V znak priznanja kot najboljši kolektiv črne metalurgije Jugoslavije, je prejel kolektiv zvezno prehodno zastavo, razne diplome od strani Centralne uprave in Glavnega odbora sindikata Slovenije, od Zvezne vlade pa denarno nagrado v znesku 300.000 din. Uprava podjetja je pa razdelila iz sklada vodstva med najboljše delavce in uslužbence v tej prvi polovici petletke nad 1.000.000 din nagrad. Od Prezidijske ljudske skupščine FLRJ je prejelo 11 delavcev visoko priznanje za njihovo delo, med njimi tov. Razinger Stanko, kot najboljši mojster v martinari in tov. Kalčič Matija, mojster in racionalizator, sta

prejela v znak priznanja za njune zaslug, ki jih imata pri izgradnji socializma Orden dela III. stopnje.

Poglejmo še nekoliko izven tovarne. Na hribu nad tovarno rastejo lepe sončne stanovanjske hiše, namenjene najbolj zaslužnim delavcem kolektiva. Do sedaj je izgotovljenih že 32 družinskih stanovanj, vsak čas bo pa končan moderni samski dom, v katerem bo prostora za 100 samcev. Do 1. septembra bo končana industrijsko-kovinarska šola — internat z delavnicami za 120 vajencev. Poleg tega ima uprava podjetja v načrtu še letos zgraditi tri stanovanjske bloke po 18 družinskih sta-

Še dan, dva in v Tkalnici hlačevine bodo izpolnili polletni plan

Kolektiv Tkalnice hlačevine v Celju je že vsa leta v prvi vrsti borcev za čim več tekstilnih proizvodov. Z nenehnim uvajanjem socialističnih oblik dela, z izdelovanjem preciznih nadomestnih delov pri strojih, z vzgojo novih kadrov in tekmovanjem so doslej predčasno izpolnili vse planske naloge. Proizvodni plan za leto 1948 so dosegli 54 dni pred rokom.

Letos so zamenjali izkustvene norme s tehničnimi, tako da dela 87% vsega delavstva po novih normah. Kljub visokim normativom število udarnikov vedno raste. V tkalnicah obratov A in B se borijo dekleta in žene za nove proizvodne uspehe. Vse si prizadevajo po vzgledu Bertonec Marije, ki je 1. maja prejela šestič udarniški naslov in medaljo dela. V takem medsebojnem tekmovanju so zrasle nove udarnice, petkratne in štirikratne, ter odlikovanke z medaljo dela: Imenšek Marija, Mihaelak Helena, Mastnak Regina. Istočasno so prejeli visoko odlikovanje tudi trije moški člani kolektiva: Kolenc Martin, Hribar Alojz, tov. Bicman Albin pa je prejel Red dela III. stopnje.

V obratih tkalnice so udarnice najboljše jamstvo, da bo plan za prvo polovico petletke predčasno izpolnjen. Čeprav je preko 30 tkalk na letnem dopustu, je proizvodnja ostala na isti višini in celo porasla za 2%. Kako je to mogoče.

V tekmovanju, ki je razgibalo kolektiv v času II. kongresa ESJ, so tkalke pričele ponovno z večstativnim sistemom dela. V obratu A so od petih strojev prešle na šest, v obratu B pa po od dveh na tri in štiri. Tako so uspele povečati delovno fronto za celo novo izmenjo, v kateri dela vsako noč preko 30 tkalk.

Borbeno tkalke so s svojimi izdelki kar zasule ostale obrate. Zlasti pri zadnji fazi proizvodnje, v obratu za barvanje in kosmatenje je pretil zastoj, ker ni na razpolago dovolj strojev. Tov. Babovič Milan, pri barvnih aparatih in žigrah je v času tekmovanja nadomestil bolnega tovariša in delal dnevno po 16 ur, tov. Cerar pa pri kosmatilnem stroju prav tako ni poznal osemurnega delovnika. Normo sta presegala do 21%. Tov. Babovič je bilo 13. t. m. nastopiti

redni letni dopust, katerega je po naporih zadnjih tednov res potreben. Toda Babovič je med tistimi delavci, ki se zavedajo kaj pomeni izpolnitev plana za podjetje in za skupnost. Zato se njegov obratovodja ni čudil, ko se je tov. Babovič zanimal, koliko še manjka do izpolnitve polletnega plana. Kmalu po-

Brigada Matije Gubca bo pred rokom dosegla plan

Zastava IOOF je že menjala lastnika

Ob treh popoldne sem prispeval v Rakovec. Ustavil sem se pri žagi in vprašal, kje je štab brigade. »Tako tam za ovinkom, kjer na visokem drogu plapolja zastava,« mi je odvrnil nek žagar. V štabu brigade nisem našel nikogar, le Kladni Rajko, brigadni statističar, je bil ves zjutraj v plan, norme, grafike... Komandant in namestnik komandanta sta bila pri četah. Grafikon izkazujejo prave uspehe nekaterih čet in desetih, precej maloštevilne pa so desetine, ki ne dosegajo norme.

Najboljša je prva četa s komandirjem Košenino Slavkom na čelu, ki že tri dni zaporedoma ne da prehodne zastavice iz svojih rok. Za njo takoj druga četa s Poteko Vinkom na čelu, ki je 4. junija posekala prvo za 1% in tako dobila prehodno zastavico. Od desetih pa je najboljša I. desetina prve čete, ki jo vodi Zupanc Ivan, 3. junija je presegla normo za 49%.

Na brigadni konferenci, ki je bila v soboto, so brigadirji obljubili in sklenili, da bodo izvršili plan pred rokom, do roka pa ga bodo mnogo prekoračili. To jim tudi lahko verjamemo, kajti

Brigada Staneta Rozmana bo točno do roka izpolnila svojo plansko nalogo

Kakor v vseh frontnih brigadah, tako imajo tudi v brigadi »Staneta Rozmana« v Jurklostru brigadne konference, na katerih analizirajo vse delo, pomanjkljivosti in napake, ter si istočasno zadajajo bodoče smernice.

Stab frontne brigade je sklical v petek popoldne brigadno konferenco katere so se z veseljem udeležili vsi brigadirji.

V prvi točki dnevnega reda so bili brigadirji v podrobnosti seznanjeni s planom, ki ga mora brigada izpolniti do 20. junija 1949 to je, 7101 m³ raznih sortimentov. Prav tako so bili brigadirji seznanjeni z izvršenim planom, po drugi strani pa jim je bilo prikazano, da bo brigada dosegla plan ako bo dnevno

Prostovoljna delovna akcija preteklo nedeljo v Nazarju je prav dobro uspela

Pri prostovoljni delovni akciji na obratih lesno-industrijskega podjetja Nazarje so preteklo nedeljo dosegli delavci in nameščenci podjetja prav lepe uspehe.

Pri razkladanju celuloznega lesa, žaganju hlodovine, nakladanju kamionov, vovoz in vagonov, izdelavi zabojev in delu v mehanični delavnici, je sodelovalo pri nedeljski akciji LIP-a 207 delavcev in nameščencev. Od tega je bilo 156 prostovoljcev in 51 plačanih.

Pri svojem delu pa so dosegli tudi vidne uspehe, saj so povežali 38 kub. m. rezanega lesa, razrezali 33 kub. m. bukovine in 40 kub. m. smrekovine. Prepeljali in natovorili so 85 kub. m. re-

novanj in provizorij za 12 družin. Kolektiv ima tudi industrijski magazin, lastno ekonomijo in delavsko-uslužbenko restavracijo. Ustanovili so tudi SKUD, ki bo po trudem delu dajal Storčanom in okolici primerno razvedrilo.

Vsi ti uspehi, ki jih je dosegel kolektiv Železarn Štore v prvi polovici planskega gospodarstva, jim dajejo nove spodbude k še večjim naporom, kajti vsak sleherni čuti in je prepričan, da sad njegovega dela ni več predmet izkoriščanja, ampak da gre v njegovo korist in korist skupnosti. Ti uspehi pa so istočasno tudi rezultat in dokaz pravilne politike našega državnega in partijskega vodstva, so najdostojnejše potrdilo, da je naš plan realen, ki ga naši delavci ne samo dosegajo, ampak tudi presegajo ter s tem svojim delom in uspehi odgovarjajo klevetnikom Informbiroja. Dejanja kovinarjev iz Štor so močnejša, kot so pa različne radio-postaje.

T. J.

razgovoru z obratovodjem pa se je napotil k direktorju, da mu preloži dopust na poznejši datum, ko bo polletni plan že izpolnjen.

Danes vsakdo v Tkalnici hlačevine s ponosom govori o tov. Baboviču, o nočni izmeni v tkalnici in o članih partijske celice, ki se z direktorjem na čelu vsako noč izmenjavajo v barvnari, kjer se je borba za plan najbolj zaostila. Če jih vprašaš, kako so s planom za I. polletje, samozvestno odgovarjajo: »Se dan, dva!«

kljub slabemu vremenu so do sedaj izvršili že okoli 60% celotnega plana. Delajo po 10, nekateri tudi 12 ur dnevno. Na brigadni konferenci so sprejeli resolucijo Izvršnemu odboru OF, v kateri brigadirji in brigadirke obljubljajo, da se ne vrnejo na svoje domove prej, preden ne dosežejo in presežejo plana. Resolucijo so podpisali skoraj vsi brigadirji. V brigadi je tudi precej domačinov, ki so radi preko nedelje uhajali domov. Toda brigadna konferenca je odpravila tudi to nepravilnost.

V soboto zvečer so v štabu preračunavali procente posameznih desetih in čet in celotne brigade, ko je nekdo potrkal. V sobo sta stopili dve kurirki. Komandant je vzel brzjavko in čital: »S prehodno zastavico IOOF je odlikovana brigada Matije Gubca.« Kar poskočili so od veselja. Ker je bilo že precej pozno, je to veselo novico prenesel med brigadirje dežurni brigadir. V brigadi je postalo živo. Prehodno zastavo bomo dobili in še bolj bomo pljunili v roke... Kdaj prinesejo zastavico, itd., je šlo od ust do ust.

Hladno nedeljsko jutro je bilo in go-

sti oblaki so pokrivali nebo nad močnimi pohorskim gozdovi. Pred kuhinjo je bila postrojena brigada. Po čitanju zapovedi štaba brigade, kjer so bili objavljeni rezultati dela po desetih in četah so brigadirji krenili na delo. Ta dan je bil uspeh dela še posebej dober, saj je bila nedelja in na delo so šli vsi razen treh. Prejšnjo nedeljo je bilo veliko slabše, saj jih je na delu manjkalo okoli 50. Ko so se vrnili in se dobro najedli, jim je zapel pevski zbor »Ivan Cankar« iz Celja.

Ob 5. uri popoldne so obiskali brigado član Izvršnega odbora OF, namestnik komandanta Slandrove brigade Debič Boris in tov. Bučar iz IOOF, pozneje pa je prišel še predsednik OF okraja Celje-okolica tov. Ocirk Ivan. Na brigadnem zboru je najprej spregovoril član IOOF Slovenije, ki je nakazal važnost gozdarskega plana. Z izvršenjem plana v gozdarstvu uresničujemo petletni plan kljub vsem oviram s strani držav kominformbiroja in imperalizma. Nato pa je namestnik Slandrove brigade predal prehodno zastavico komandantu Gubčeve brigade tov. Urbančiču. »Prihodnjo nedeljo,« je dejal namestnik komandanta Boris, »bo zastava zopet naša!« »Ne damo je, ne boste je dobili, naša bo do konca,« je završelo po brigadi. »Nato je spregovoril predsednik okrajnega odbora OF Celje-okolica. Med ostalim je dejal, »14 brigad Celjskega bazena se bori za to zastavico in vi ste to pot zmagali. K vašim delovnim uspehom vam danes ne čestitam samo mi, ampak vse ostale frontne brigade, vse delovno ljudstvo našega okraja. Toda če boste zastavico hoteli še nadalje obdržati, bo treba odpraviti še nekatere pomanjkljivosti. Tretja in peta četa bosta morali bolj zavijetati sekire.«

Konferenca je bila zaključena z vzkliki Partiji, Titu, Fronti, nato pa so vsi brigadirji zapeli državno himno. Prehodna zastava je bila izročena v varstvo najboljšemu brigadirju.

Izgleda, da bo od Gubčeve brigade težko dobiti prehodno zastavico IOOF Slovenije, kajti za odpravo nekaterih nepravilnosti v brigadi bodo Gubčevci dobili vse pogoje, da lahko postanejo najboljša frontna brigada.

M. M.

Dosedaj se je v Celju že prijavilo za delovne akcije čez 280 mladincev

Agitacija za enomesečno prostovoljno delo na avto-cesti in Novem Beogradu, je se razširila po vseh naših solah. Posebno je stvar vzela za resno mladinska organizacija ekonomskega tehnikuma, katere je plan presegla že za 35%. Ker so pa mladinci fizično precej slabi, je zato nemogoče, da bi vse vključili v brigado, bodo vključeni v isti brigadi tudi mladinci iz šole za učence v gospodarstvu. Tu je pri zbiranju mladine v brigado dosegel najlepše uspehe sekretar organizacije Dobrajc. V. II. a razredu se je po njegovi razlagi o pomenu in veličini mladinskih delovnih akcij prijavil kar ves razred. Tako se je prijavilo v šoli za učence v gospodarstvu 105 mladincev v brigado.

Odhod I. Celjske delovne brigade bo 28. junija. Stab sam pa je pripravila in organizira vse potrebno za brigado.

Druga brigada bo sestavljena iz dijakov I. gimnazije, katerih se je dosedaj prijavilo 179. Brigada mora biti sestavljena najmanj iz 250 mladincev, zato še v teh dneh pridobivajo nove mladince za vstop v brigado.

13 razstav v Celju in okolici je obiskalo do četrtega 17800 ljudi

Poročila, katera prihajajo dnevno iz vseh področij nam iz dneva v dan dokazujejo zanimanje in množičnost v Tednu tehnike. Tako se je število obiskovalcev razstav, katerih je 13 v celjskem okraju dvignilo na 17.800. Razen tega je bilo do danes 57 predavanj o mehanizaciji kmetijstva, gozdarstvu, industriji itd. s 6.380 slušateljev. Kinoaparature so predvajale že 34 predstav s 4.750 obiskovalci, ki so v raznih tehničnih filmih videli industrijo, jekla, industrijo telefonskih kablov, hidroavlike, rudarstvo itd. Proizvodni sestanki, konference ter tehnične seje po ustanovah tolmačijo svojim delavcem o ravnanju in čuvanju strojev, o izboljšanju kvalitete proizvodov ter razširjati asortiment.

Avtoobnova je izvedla 2 akciji na vas in sicer v Kmetijsko obdelovalno zadružno Dobrno in Okrajno ekonomijo Zovnek pri Braslovčah, kjer so popravili električne motorje, poljedelsko orodje in stroje, v Zovneku pa bencinski motor za škropljenje sadnih dreves. Jugoslovanska armija je izvedla akcijo v kmetijsko obdelovalno zadružno Arja vas in Vrbeje. Zadrudniki so naše vojske lepo sprejeli. Popravili so razne stroje, kovač je podkopal konje, zdravnik pa je pregledal tudi 15 zadržnikov.

Ostali kolektivi so z akcijami v teku, ter bodo s pomočjo svojih strokovnjakov mnogo doprinesli k našemu zadržništvu in socialističnemu gospodarstvu.

M. J.

Za prostovoljno delo moramo zainteresirati vse večji krog članov Osvobodilne fronte

V zadnji številki našega časopisa smo objavili nekaj uspehov doseženih pri prostovoljnem delu v našem mestu. S temi uspehi se pa ne zadovoljujemo in smo že takoj ugotovili, da uspeh prostovoljnega dela ni tak kakor bi moral biti in da se prostovoljnega dela udeležuje le ožji krog članov OF. Iz dneva v dan vidimo na prostovoljnem delu vedno ene in iste ljudi, dočim ostali stoji še ob strani in posebno nekateri z nekako zaničljivostjo gledajo na prostovoljce. Če smo ugotovili, da je prostovoljno delo vsako delo, opravljeno v korist skupnosti, to pomeni, da je zavest članov Osvobodilne fronte — prostovoljcev visoka in da so se prav oni nesebično prizadevali ustvariti boljše življenje. Če bi tako pojmovali prostovoljno delo ter se ga z visoko zavestjo tudi udeleževali, nam ne bi bilo treba zastavljati vprašanja zakaj v našem mestu ne uspeva prostovoljno delo tako, kakor bi moralo.

Vzroki, da prostovoljno delo ni zajelo še tiste širine, kakor bi jo moralo, so pa različni, vendar lahko poudarjamo, da iz vseh teh vzrokov, ki jih bomo navedli, niti eden ni tak, ki bi se ne dal premagati, odnosno, ki bi opravičeval nedelavnost nekaterih naših članov OF na poti zgraditve socializma.

Nekateri člani so se večkrat izgovarjali, da ne morejo iti na prostovoljno delo, ker nimajo masti. Res je, da nismo imeli na razpolago dovolj maslobo, ki bi jih takoj ob začetku meseca razdelili našim potrošnikom, vendar pa do danes lahko ugotovimo, da niti eden ni bil oškodovan pri masloboh. Maslobo je vsak dobil, če ne ravno prvega v mesecu, dobil jo je pa le. Sedaj, ko imamo nekoliko urejeno razdeljevanje maslobo v naših trgovinah, so se pojavili razni drugi argumenti, ki naj bi bili nekako vzroki, da se prostovoljnega dela ne udeležujejo. Naše gospodinjice so večkrat godrnjale, da morajo čakati na meso ali pa na druge prehranske artikle po več ur v repu in da se zaradi tega ne morejo udeleževati prostovoljnega dela. Nekateri so se izgovarjali, da morajo čakati na popravilo čevljev itd. Take in še podobne pomanjkljivosti pa le niso bili tehtni vzroki, ki bi ovirali prostovoljno delo, pač pa samo izgovori nekaterih članov, od katerih bi bilo bolje, da bi odkrito rekli: nočemo pomagati pri graditvi socializma v naši novi družbeni ureditvi.

Če pa na drugi strani pogledamo in se vprašamo ali smo mi kaj pokrenili, da bi potrebe, ki jih imajo naše široke ljudske množice po raznih artiklih tudi proizvedli, nam bo jasno odgovorjeno, da smo premalo skrbeli, da bi si jih ustvarili sami. Torej na vprašanje zakaj nismo dobili maslobo pravočasno, lahko jasno odgovorimo, zato, ker je naš kmetijstvo zaostalo, ker je drobnjakarsko in ker nekateri kmetje sabotirajo vzrejo živine v isti količini kakor za časa bivše Jugoslavije. Kaj smo pa mi kot zavedni člani OF storili, da bi naš kmet več proizvajal? Vidimo, da zelo malo, ampak da so celo nekateri člani OF, ko je naša ljudska oblast obdala kakšnega vaškega spekulantca, istega zagovarjali in pošiljali deputacije, da je najbolj pošten in najbolj zaveden kmet in da naj se ga pusti. Torej to niso vzroki, ki bi nekako zavirali prostovoljno delo, ampak so le malenkosti, ob katerih se člani spotikajo, ne vidijo pa tiste daljnje perspektive, ki jo ima naša ljudska oblast.

Vzroki, ki bi nekako bili na eni strani res umestni, odnosno, ki bi odgovarjali vprašanju, zakaj prostovoljno delo pri nas ne uspeva tako kakor bi moralo, so pa tile:

Terenske komisije, ki odgovarjajo za prostovoljno delo imajo premalo čuta odgovornosti, da bi svoje naloge, ki so jim bile zaupane od strani članov Osvobodilne fronte, izvrševali tako, kakor Osvobodilna fronta od njih zahteva. Te komisije so bile od strani članov Osvobodilne fronte tudi voljene na zadnjih volitvah Osvobodilne fronte, vendar so po izvolitvi ostale le na papirju, njihovo delo pa se na terenu dokaj malo pozna. Jasno je, da brez dovolj močne in sposobne komisije ni možno sprovajati v življenje naloge, ki stoji pred posameznimi komisijami Osvobodilne fronte na terenu. Važno pa je, da ljudje, ki so prevzeli posamezne naloge, te naloge tudi izvajajo, od strani višjih organov pa mora biti stalna pomoč v reševanju raznih problemov kakor tudi stalna kontrola nad izvajanjem določenih nalog.

Terenski sekretariati odborov Osvobodilne fronte bi morali pomagati več pažnje delu posameznih komisij, in to tudi komisiji za prostovoljno delo. Sekretarji in predsedniki terenskih sekretariatov so tisti, ki usmerjajo celotno delo Osvobodilne fronte na terenu obenem pa tudi usmerjajo posamezne komisije v njihovem delu. Imamo pa še v sekretariatih ljudi, ki hočejo nekako birokratsko reševati stvari; se spuščajo v reševanje posameznih aktov, ne vidijo pa tiste širine odnosno se ne bavijo s problemi, ki interesirajo skupnost kot tako in pa območje dela celotnega sekretariata.

Drug važen vzrok zakaj prostovoljno delo ne uspeva kakor bi moralo je ta, da nismo zajeli v prostovoljno delo vse članstvo Osvobodilne fronte. Z zgoraj smo ugotovili, da na prostovoljnem

delu vidimo vedno ene in iste ljudi. Nihče pa ni zadosti aktivno pristopil k rešitvi tega problema, da bi v prostovoljno delo vključil še ostale, ki stoji ob strani.

Le tako, da bomo zajeli širino, da bomo k posamezniku pristopili z dobro besedo in ga skušali prepričati, da mora danes ko gradimo socializem tudi on nekaj žrtvovati, da bomo čim več in čim prej naredili, tako bomo tudi njegaj pritegnili k tesnejšemu sodelovanju v prostovoljno delo. To se pravi, da bi morale naše komisije za prostovoljno delo pri terenskih sekretariatih biti specialno zadolžene ali po ulicah ali po večjih blokih hiš, za katere bi odgovarjali posamezni člani komisije, da bi tiste ljudi prepričali o nujnosti prostovoljnega dela. Manjka nam še torej individualne agitacije med našimi člani, kar bi gotovo ne samo podvojilo število udeležencev, pač pa tudi dvignilo delovni učinek. Socialistično merilo za nagajevanje posameznika je, kdor skupnosti več daje, tudi od nje več dobi. Zato so se pa tudi podvezli razni ekonomski ukrepi, ki bodo nudili našim prostovoljcem, kar je mogoče nuditi v naših razmerah.

Nadaljnji vzrok neuspevanja je tudi v tem, da naše komisije za agitacijo in propagando, ki imajo nalogo propagirati prostovoljno delo, v naših terenskih sekretariatih zelo malo delajo. Če bi odgovorni člani komisije za propagando razvili svoje delovanje in pravilno poudarjali pomen prostovoljnega dela ter bi z individualno obdelavo posameznika tudi komisija za prostovoljno delo brez nadaljnje imela večje uspehe. Način propagande bi se moral na najbolj način pridružiti, odnosno prilagoditi terenu ter nazorno prikazati uspehe in neuspehe prostovoljnega dela.

Do sedaj se je prikazovanja uspehov poslužil samo terenski sekretariat prve četrti, ki na svojih grafikonih prikazuje dosežene rezultate v prostovoljnem delu, kakor tudi rezultate posameznikov v izpolnjevanju svojih obveznosti za prostovoljno delo. Če hočemo ustvariti pravo diferenciacijo med zavednimi člani Osvobodilne fronte in dobiti jasno sliko političnega položaja na posameznem terenu, je nujno potrebno, da prikazemo tudi tiste elemente v naših grafikonih, ki se sploh prostovoljnega dela ne udeležujejo, ki čakajo, da bodo uživali sadove našega dela, ko bomo zgradili socializem. Zato je potrebno, da terenski sekretariati na drugih grafikonih prikazujejo tudi imensko kdo se ne udeležuje prostovoljnega dela tako, da bodo lahko drugi člani OF imeli jasen pregled kdo je res pravi član OF in kdo spoštuje in dela po statutu in programu Osvobodilne fronte.

Tretji vzrok, ki se pa največje pojavlja pri članih sindikalnih podružnic je ta, da se člani izgovarjajo v sindikalni podružnici, da se prostovoljnega dela udeležujejo na terenu, dočim pa se na terenu izgovarjajo, da delajo v sindikalnih podružnicah. Naši sindikati so avantgarda in tudi garancija, da bomo naš petletni plan izpolnili. Zato bi morali biti avantgarda tudi pri prostovoljnem delu, kajti s svojo vodilno vlogo v izvajanju petletnega plana bi morali pokazati, da tudi s prostovoljnem delom dosti pripomoremo k čimprejšnji izgraditvi socializma v naši domovini. Imamo pa vtis, da sindikalne podružnice niso še tako močne in tako sposobne, da bi preverjale resničnost podatkov, ki jih navajajo njihovi člani, kakor nimajo še terenski odbori dovolj sposobnosti, da bi preverjali pri posameznih sindikalnih podružnicah v kolikor se njihovi člani udeležujejo prostovoljnega dela. Kakor pri sindikalnih podružnicah, tako tudi pri terenskih sekretariatih manjka odločne kontrole, točne evidence o vseh prostovoljcih, kar gotovo kvarno vpliva na uspeh pri izpolnjevanju zadanih obveznosti v sindikalnih podružnicah in pa tudi terenskih sekretariatih.

Le s tesnim sodelovanjem Osvobodilne fronte in pa Okrajnega sindikalnega sveta, bo dana možnost, da bo tudi na tem sektorju dela za sindikate več uspehov kakor jih je bilo do sedaj. Pri Upravi za prostovoljno delo pri Osvobodilni fronti Celje-mesto je vključen tudi član Okrajnega sindikalnega sveta, ki pa do danes še ni bil na nobeni seji kljub vsakokratnemu vabilu. To pomeni, da Okrajni sindikalni svet ni dovolj zainteresiran, da bi se prostovoljno delo reševalo v sporazumu z Mestnim odborom OF niti ni seznanjen z vsemi težkočami in pa z vsemi napakami, ki jih sindikalne podružnice imajo na področju prostovoljnega dela. Kakor pomagamo vso pažnjo ideološki vzgoji naših članov sindikata, fizikalnemu gibanju naših sindikatov in vsem ostalim njihovim komisijam, tako bi morali tudi pomagati pažnjo prostovoljnemu delu, kajti vse gre v korist našim samim. Čim prej bomo uredili mesto, čim prej bomo zgradili stanovanja, čim prej bomo zgradili ceste, železnice itd., tem prej bomo ustvarili sebi boljše življenje. S tako perspektivo in s tako zavestjo bi morali naši člani sindikata gledati prostovoljno delo in se tudi aktivno udeleževati istega.

V Okrajnem sindikalnem svetu Celje je v našem mestu vključenih 89 sindikalnih podružnic. Iz podatkov, ki jih ima Uprava za prostovoljno delo pri

Mestnem odboru OF Celje, vidimo, da se od teh 89 sindikalnih podružnic udeležuje prostovoljnega dela samo pet podružnic. Te podružnice so Mohorjeva tiskarna, Mestni magazin, Potrošniška zadruga, Finančni odsek MLO ter Galska četa Celje-mesto. Vprašanje je, kaj pa je z ostalimi podružnicami, zakaj se one ne udeležujejo prostovoljnega dela? Na to smo že zgoraj omenili, vendar bi bilo potrebno, da predsedniki in tajniki sindikalnih podružnic malo več pažnje polagajo, da se bodo njihovi člani udeleževali prostovoljnega dela.

Eden najbolj perečih vzrokov je tudi ta, da se celjska mladina premalo udeležuje na prostovoljnem delu. Ta mladina, ki bi morala pri prostovoljnem delu biti v prvih vrstah stoji ob strani in se v splošnem kot organizirana celota ne briga za prostovoljno delo. So mladinci v posameznih mladinskih aktivih, ki se prav lepo in dobro udeležujejo pri prostovoljnem delu, precejšen del pa lahko rečemo, da jih stoji ob strani. Če je naša mladina zgradila s prostovoljnim delom progi Brčko—Banič, Samac—Sarajevo, sedaj gradi cesto Bratstva in edinstva, bi morala tudi aktivneje posegati s prostovoljnem delom v izgraditvi posameznih objektov na našem področju, ker bo pozneje ona sama uživala te sadove. Premalo je agitacije med našo mladino za prostovoljno delo.

Nadaljnji vzrok neuspeha prostovoljnega dela je tudi v tem, da posamezni terenski sekretariati niso bili zadolženi za konkretne naloge na področju prostovoljnega dela. Če bi bili naše terenske sekretariate zadolžili, da bodo odgovorni za izvedbo posameznih nalog, bi sigurno želi precejšnje uspehe in bi bile te naloge tudi izvršene. Ker pa niso bili sekretariati zadolženi za naloge, tudi uspeha ni bilo in je bilo nujno potrebno, da se je dnevno spraševalo telefonično ali pa ustno koliko prostovoljcev bodo dali terenski sekretariati za posamezne akcije. Torej tudi v organizaciji prostovoljnega dela je vzrok, da nismo imeli uspehov, ker bo potrebno, da še tekom tega meseca izvedemo pravilno organizacijo, odnosno, da te-

Pred Tednom prometa

Potrudimo se sami, da bo potovanje po železnici čim lepše

Mnogo in prav za prav mnogo preveč jih je, ki hodijo na pot po železnici brez pomisleka, da je železnica splošno prevozno sredstvo, ki mora služiti važnim gospodarskim nalogam države in širokim potrebam slehernega delovnega človeka pri nas. Te potrebe so potemtakem zelo mnogovrstne in zato je naloga železnice težavna in izvedljiva v vsestransko zadovoljstvo samo tedaj, če prav vsakdo, ki uporablja železnico, tudi sam stori vse, da bo potovanje po njej čim lepše in udobnejše.

Kako pa je to pri nas in kako bi moralo biti?

Potniki na postaji

K blagajni po prevozni izkaz je treba priti pravočasno, ne pa šele zadnji hip, posebno ne tedaj, kadar je frekvenca velika. Potnik, ki brez prevoznega izkaza vstopi v vlak, mora tamkaj doplačati vozino, s tem pa škoduje sebi in ovira delo sprevodnika ter kontrolor po vlaku vobče. Podobno so potniki nedisciplinirani tudi glede prevoza prtljage, ki jo preobsežno jemljejo s seboj v vozove ali pa oddajajo za prevoz slabo naslovljeno in pomanjkljivo pakirano ter nezavarovano zoper izgubo, razsipanje ali tatvino.

Za vstop v vlake so na večjih postajah odredeni posebni prehodi in prav tako za izhode, ki se jih potniki ne poslužujejo kakor bi bilo treba. Tako nastajajo nepotrebne gneče in prerivanja pri odhodih in prihodih vlakov.

Potniki, ki čakajo na odhod z vlaki, naj se zadržujejo samo tam, kjer so zanje določeni prostori, se pravi na peronu in v čakalnicah, ker povsod drugod ogrožajo svojo varnost in motijo delo v prometu.

Nihče naj ne vstopa v višji razred ali vlak višje vrste, če ne namerava plačati ustrezne razlike. Mnogo izgubljenega časa in slabega reda na železnici izvira prav od tod, ker se potniki upirajo plačati v takih primerih predpisane razlike na vozniinah.

Po končanem potovanju naj potniki brez izjeme izstopajo na postajni strani ali na strani, kjer sprevodniki izklicujejo imena postaj. Skakanje z vlaka ali na vlak ter izstopanje na nepravilni strani vlaka je vselej združeno z veliko nevarnostjo za potnika.

Potnik v vlaku

Potniki naj v vlaku ne postajajo po stopniščih in mostičih, temveč zaseđe mesta v notranjosti voza. Če je gneča je treba pri vratih paziti, da se potniki ne poškodujejo med odpiranjem in zapiranjem. Kadar morajo nekateri potniki v vlaku tudi stati naj se seđež prepustijo slabotnejšim, zlasti še materam z otroki in invalidom.

Na vsem železniškem svetu in prav tako tudi v vlaku se mora potnik zavesti, da so ves inventar in vse naprave državna in ljudska imovina in

renske sekretariate zadolžimo za posamezne konkretne naloge, ki jih bodo morali potem tudi izvesti.

Najvažnejše je pa pravilna propaganda prostovoljnega dela. Mi vemo, da smo polagali premalo pažnje tovarišem, ki so že izpolnili svoje obveznosti. Ne samo, da so jih izpolnili, ampak tudi, da so svoje obveze presegli. Te tovariše niti nismo prikazali kot dobre, zavedne in pridne državljane, ki jim zgradi tev socializma pri nas pomeni vse. Kakor populariziramo naše novatorje, naše racionalizatorje in udarnike, tako bi morali popularizirati naše borce na prostovoljnem delu ter jih prikazati kot vzgledne in zavedne državljane, ki grade sebi in svojim potomcem boljše življenje. V naših časopisih vedno čitamo o udarnikih, ne čitamo pa o naših prostovoljcih. Drugo kar je važno, da v časopisju vedno čitamo o uspehih posameznih kolektivov na področju izpolnjevanja svojega plana, ne čitamo pa o delu in o uspehih naših prostovoljcev, ki ravno tako izpolnjujejo plan, ki je postavljen pred člane Osvobodilne fronte. V našem mestu imamo zvočnike, preko katerih bi lahko dnevno prikazovali posamezne uspehe na področju prostovoljnega dela, vendar je zaradi malomarnosti in premalega čuta odgovornosti nekaterih brigadirjev, predsednikov komisij za prostovoljno delo in tudi odgovornih za agitacijo, nemogoče to izvajati, ker ne dostavljajo o tem nikakršnih podatkov. S pravilnim populariziranjem naših prostovoljcev, s pravilnim prikazovanjem uspehov prostovoljnega dela z raznimi grafikoni itd. so dane široke možnosti, da zajememo v prostovoljno delo najširše plasti našega delovnega ljudstva, ki se danes ne udeležuje prostovoljnega dela in stoji ob strani. Vsač član Osvobodilne fronte bi se moral zavedati, da je prostovoljno delo čast in pa dolžnost nas vseh, danes ko gradimo socializem. Z zavestjo, da delamo s prostovoljnim delom za dvig našega življenjskega standarda, za naše boljše življenje in pa za naše potomce, moramo pristopiti k širši mobilizaciji članov Osvobodilne fronte v prostovoljno delo, da bomo naš plan v izvedbi prostovoljnih ur ne samo dosegli, ampak tudi presegli. Komisije za prostovoljno delo pri terenskih sekretariatih pa naj svoje delo ožive, se povežejo s komisijami za propagando in tisk ter skupno pritegnejo vse člane Osvobodilne fronte k prostovoljnemu delu.

Splošno

Kakor po postajah in vlakih tako naj vladata red in snaga tudi povsod na železnici, kakor n. pr. po čakalnicah, restavracijah, garderobah itd.

Potniki se prečesto z železniškim osebjem, ki je dolžno skrbeti za izvajanje vseh teh predpisov, spuščajo v nepotrebne spore, v zvezi s katerimi prihaja do nedostojnih medsebojnih nastopov in izpadov, ki prav tako škodujejo kulturnemu prevozu delovnega človeka po železnici ter zavirajo nemoteno delo službojočega osebja. Medsebojni odnosi med potujočim svetom in železniškim osebjem naj bodo uidevni in ustrezljivi, kar ne bo težko doseči, če se bo vsak, ki potuje po železnici, zavedal, da je tudi sam dolžan prispevati svoj delež, da mu bo potovanje ostalo v prijetnem spominu. Železničarji gojijo to željo od srca, kolikor pa je morda tudi med njimi takih, ki dajejo povod za pritožbe potnikov, jih bodo sami prevzgojili, da bodo pravi ljudski uslužbenci.

V dneh od 20. do 27. junija 1949 bo Teden prometa

Na konkretnih primerih iz statistike okraja Celje-mesto je razvidno, da je bilo povzročenih od julija 1948 pa do danes 31 prometnih nesreč, katerih materialna škoda znaša cca 270.000 din, 5 smrtnih žrtev in več težko poškodovanih.

Krivda vsega navedenega je bila 30% po pešcih in kolesarjih 70% pa po vozniških motornih vozil, neprevidnost, prehitra vožnja in celo pijanost. Vse to dokazuje, da se nismo držali cestnih predpisov.

Če pomislimo, kolikšna škoda se je napravila pri teh nesrečah na motornih vozilih, ki so bila tedne neuporabna, katera bi lahko pripomogla pri hitrejši izvedbi petletnega plana.

»Kaj vse prinese neprevidnost in nepremišljenost na cesti«.

Zato opozarjamo vse pešce, da naj se pri hoji po cestah, čez ceste in pri izhodih držijo stroge discipline.

Ali res ne moremo rešiti vprašanja čistoče in reda v Celju?

Ce gremo v popoldanskih urah po ulicah našega mesta, bomo videli, da to niso ulice ampak prave smetišnice. Ravno v tem času prodajajo na trgu češnje, naši meščani se pa potem z zavitki sprehajajo po ulicah ter vse košice in celo papir mečejo po tleh. Vprašamo se, ali moremo pričakovati od kulturnega človeka, da onesnažuje naše ulice odnosno, da kvari ugled našemu mestu? Smatramo, da ne. Tak človek, ki ne ljubi reda in čistoče na naših ulicah tudi ne more imeti pravega reda doma v svojem domu. Kajti kdor hoče imeti svoj dom čist in snažen ter v njem vzorno urejeno čistočo, ta mora tudi paziti da drugim ne onesnažuje.

Naša ljudska oblast je izdala 5.6.1947 odlok o vzdrževanju čistoče na javnih objektih. Člen 1. tega odloka se dobesedno glasi takole:

Prepovedano je vsako poškodovanje in onesnaževanje javnih cest, ulic, trgov in nasadov. Za onesnaženje se smatra zlasti izlivanje vsake vode in smrdljivih tekočin, kakor tudi pljuvanje, pisanje ter risanje po zidovih, odlaganje smeti in odpadkov vsake vrste, krmljenje konj na cesti in podobno.

Lepljenje lepakov je dopustno na zato določenih mestih. Nedopustno je metati na javna mesta papir, kostanj in kostanjeve luščine, olupke sadja, odpadke jedil in slično.

Kljub temu, da je v odloku jasno povedano s čim onesnažujemo naša javna mesta, vendar ugotavljamo, da tega odloka prenekaateri ne spoštujejo. To pomeni, da je odlok, ki je največji zakon ljudske oblasti, ki upravlja to teritorialno enoto, od nekaterih prebivalcev popolnoma ignoriran, ne samo to, ampak ga sploh ne spoštujejo. Kakor je zakon, uredba, odločba naše vlade zakon, ki velja za vso državo in vse državljane, tako je tudi odlok ljudske oblasti na našem področju za vse prebivalce tega področja največji zakon in ga morajo tudi do potankosti izvajati.

Člen 4. istega odloka se glasi:

Prepovedano je na javnih cestah in ulicah na vratih, oknih, balkonih ob javnih cestah razobešati perilo, prezračevati in iztepati posteljno opravo, preproge in podobno.

Ce pa gremo v zgodnjih jutranjih urah po naših ulicah, pa ponovno vidimo, da tudi naše gospodinjice premalo spoštujejo ta odlok Mestnega ljudskega odbora.

Precejšen del krivde za tako stanje pa nosijo tudi naši varnostni organi, ki s premalo čuta odgovornosti izpolnjujejo svoje službene dolžnosti. Večkrat vidimo, da naši miličniki opazujejo kršilce javnega reda, ne da bi jih opozorili na nepravilnost, nekateri pa celo sami onesnažujejo javna mesta, vsekakor so premalo odločni, da bi vsakega, ki krši tozadevne predpise tudi kaznovali tako, kakor predvidevajo kazenske sankcije v odloku.

Pri organih Narodne milice bi bila nujno potrebna malo večja vestnost pri kontroli izvrševanja zakonov, kakor tudi odlokov naše ljudske oblasti. Opažamo, da organi Narodne milice kaznujejo kršitelje raznih predpisov, le kampanjsko, namesto stalno in dosledno. To nam posebno potrjuje lanskoletni prometni teden, ki je bil prirejen zato, da bi naše prebivalce vzgojili v spoštovanju prometnih predpisov. To je trajalo vsega skupaj res samo en teden. Po preteku tega roka so naši organi enostavno popustili in le tu in tam kaznovali, prekrške prometnih predpisov. Prometni predpisi, odnosno vsi predpisi niso izdani samo za določen čas dokler se ti z drugimi ne ovirajo. Tak postopek je popolnoma nepravilen in bo potrebno, da naši organi temu posvetijo več pažnje. Tako je naša ljudska oblast odredila, da se vsakega kršilca onesnaženja javnih mest in pa kršitelje odloka o vzdrževanju čistoče na javnih mestih kaznuje s takojšnjo denarno kaznijo 50 din. Ta kazen ni samo odredjena za kršilce odloka za dobo ko trajajo češnje, temveč dokler ne bo naša ljudska oblast dala novega pravila.

Trudimo se, da bi naše mesto nekako povzdignili ter v ta namen tudi gradimo nove javne nasade. Tako smo uredili novi park na Trgu svobode ter očistili in uredili mestni park ob Savinji. Dolžnost vsakega prebivalca bi bila, da čuva te nasade, da jih pomaga vzdrževati in da podučuje ostale, ki jih ne znajo čuvati. Če pa pogledamo naš park bomo videli, potrgane in poteptane cvetlice, poteptano travo, uničene klopi, uničeno drevje itd., itd. Javni nasad ni lastnina posameznika, temveč skupna lastnina nas vseh. Torej če je splošno ljudsko premoženje, je dolžnost vsakega državljanca, da ga čuva.

Ce bomo polagali malo več pažnje vsemu temu, kar smo zgoraj navedli, bo naše mesto zopet lahko zaslovelo po svoji lepoti, ter bo v ponos vsem prebivalcem.

Kolesarji vozite pravilno po desni strani, počasi in previdno ne po pločnikih in po prepovedanih cestah. Vozniki vprežnih voz, vozite strogo desno in pazite na živino, če se boji motornih vozil!

Posebno poudarjamo voznikom motornih vozil, vozite po mestih in strnjenih naseljih počasi previdno po desni strani, bodite disciplinirani in trezni!

Mater, ko greste z otroki na sprehod, pazite na svoje otroke, da ne bodo tekal čez ceste!

Ce bomo vsi dovolj disciplinirani, ne more nikdar priti do prometnih nesreč.

